

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 230235

Beslissing van 26 april 2024 in de zaak 230235

naar aanleiding van het wederzijds hoger beroep van:

klaagster

tegen:

**mr. (...), advocaat te (...)
verweerder**

1 INLEIDING

1.1 Deze zaak gaat over een klacht over de eigen advocaat. Verweerder heeft klaagster laten bijstaan door zijn zoon, die aan zijn advocatenkantoor was verbonden als jurist, maar geen advocaat is.

1.2 Het hof zet eerst het verloop van de procedure bij de raad en het hof uiteen. Vervolgens zet het hof het volgende op een rij: de feiten, de klacht en de beoordeling van de raad. Daarna volgen de redenen waarom klaagster en verweerder in beroep zijn gekomen en hoe het hof daarover oordeelt.

2 DE PROCEDURE

Bij de raad van discipline

2.1 De Raad van Discipline in het ressort Den Haag (hierna: de raad) heeft in de zaak tussen klager en verweerder (zaaknummer: 23-147/DH/RO) een beslissing gewezen op 7 augustus 2023. In deze beslissing is de klacht van klaagster gegrond verklaard. Aan verweerder is de maatregel van berisping opgelegd. Verder is verweerder veroordeeld tot betaling van het griffierecht, reiskosten en proceskosten.

2.2 Deze beslissing is onder ECLI:NL:TADRSGR:2023:167 op tuchtrecht.nl gepubliceerd.

Bij het hof van discipline

2.3 Het beroepschrift van klaagster van 18 augustus 2023 tegen de beslissing van de raad is op 20 augustus 2023 ontvangen door de griffie van het hof.

2.4 Het beroepschrift van verweerder is op 6 september 2023 per e-mail ontvangen door de griffie van het hof.

2.5 Verder bevat het dossier van het hof:

- de stukken van de raad;
- het verweerschrift van klaagster van 25 september 2023;
- een e-mail van verweerder van 15 februari 2024.

2.6 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld tijdens de openbare zitting van 19 februari 2024. Daar is klaagster met haar dochter J. verschenen. Laatstgenoemde heeft namens klaagster een toelichting op de klacht gegeven. Verweerder is met bericht van verhindering niet verschenen. De griffier heeft van hetgeen dat is besproken aantekeningen gemaakt.

3 FEITEN

3.1 Het hof stelt de volgende feiten vast.

3.2 Verweerder heeft een advocatenkantoor waarbinnen hij de enige werkzame advocaat is. Verweeders zoon (hierna: de zoon) werkte op hetzelfde kantoor als jurist en is geen advocaat.

3.3 Verweerder en de zoon hebben klaagster bij een eerdere procedure in 2018 bijgestaan. De zoon heeft daarin een voorstel gedaan aan de wederpartij, wat heeft geleid tot een minnelijke regeling.

3.4 Klaagster huurt een woning van een woningbouwvereniging. Op of omstreeks 17 november 2020 heeft zij gereageerd op een beschikbare huurwoning van dezelfde woningbouwvereniging. Op het moment van sluiten van de advertentie stond klaagster op de eerste plaats van de wachtlijst. De woning is uiteindelijk niet aan klaagster toegewezen.

3.5 Op 9 december 2020 heeft er een bespreking plaatsgevonden tussen klaagster en de zoon. Op 10 december 2020 is door verweerder namens klaagster een toevoeging aangevraagd.

3.6 Eveneens op 10 december 2020 is door de zoon een brief verzonden aan de woningbouwvereniging waarin wordt gesommeerd de in 3.4 genoemde woning aan "cliënte" toe te wijzen. De brief is verzonden op het briefpapier van het kantoor van verweerder, waarop de zoon als jurist en MfN-register mediator staat vermeld.

3.7 Op 11 januari 2021 is namens klaagster een dagvaarding betekend aan de woningbouwvereniging, waarin verweerder als gemachtigde van klaagster wordt gesteld.

3.8 Op 27 januari 2021 heeft de kantonrechter vonnis in kort geding gewezen, waarop verweerder als gemachtigde vermeld staat. De vorderingen van klaagster zijn afgewezen en zij is veroordeeld in de proceskosten.

3.9 Op 16 februari 2021 is aan klaagster een factuur verstuurd voor "mijn

werkzaamheden in de kwestie". De factuur is niet ondertekend. De factuur is verzonden op het briefpapier van het kantoor van verweerder, waarop zowel verweerder als advocaat en mediator staat vermeld en de zoon als jurist en MfN-register mediator.

3.10 Op 2 maart 2021 is door verweerder wederom een toevoeging aangevraagd voor klaagster.

3.11 Op 12 maart 2021 heeft de zoon een brief aan de woningbouwvereniging verstuurd. De brief is verzonden op het briefpapier van het kantoor van verweerder, waarop de zoon als jurist en MfN-register mediator is vermeld.

3.12 Op 12 mei 2021 is namens klaagster een dagvaarding betekend aan de woningbouwvereniging, waarin verweerder als gemachtigde van klaagster wordt gesteld.

3.13 In de e-mail van 27 mei 2021 schrijft de zoon onder meer het volgende aan klaagster:

"[...] De toevoeging die onder uw naam is afgegeven betekent niet dat u onbeperkt een beroep op mij kunt doen en feitelijk heb ik een beperkt aantal uren die ik aan uw dossier kan besteden. [...]"

3.14 Op 12 augustus 2021 heeft klaagster een verzoek bij de Huurcommissie ingediend om de huurprijs van haar woning te verlagen wegens schimmelvorming.

3.15 Op 16 september 2021 heeft de Huurcommissie uitspraak gedaan en het verzoek van klaagster afgewezen.

3.16 Op 16 september 2021 zijn door verweerder producties ingediend bij de rechtbank.

3.17 Op 24 september 2021 heeft de zoon aan klaagster bericht:

"[...] De wederpartij overlegt de uitspraak van de Huurcommissie van 16 september jl. en die is voor u zeer ongunstig uitgevallen. [...] Ik acht hiermee de kans op een goede uitkomst bij de door ons opgestarte procedure nihil, nu er volgens de wet sprake is van een "bindend advies" nadat de Huurcommissie uitspraak heeft gedaan en de vraag is dan ook hoe nu verder. Om de kosten uwerzijds nog enigszins te beperken kan ik een poging wagen om de gemachtigde van de wederpartij voor stellen de procedure gezamenlijk in te trekken waarbij eenieder zijn eigen kosten draagt. Ik weet echter niet of die daar gevoelig voor is [...]. Wel kunt u nog verzet aantekenen tegen de uitspraak van de Huurcommissie. Gelet op hetgeen u mij heeft aangegeven over de gebreken zou ik dat zeker overwegen en wellicht dat daarbij de door mij opgestelde dagvaarding en nadere producties kunt gebruiken om in te dienen als verzetschrift."

3.18 Op 7 oktober 2021 heeft een zitting plaatsgevonden. Klaagster heeft op enig moment daarna verzet ingesteld tegen de uitspraak van de Huurcommissie.

3.19 Op 19 november 2021 heeft de kantonrechter vonnis gewezen, waarop verweerder als gemachtigde vermeld staat. De kantonrechter heeft de zaak niet behandeld vanwege het lopende verzet bij de Huurcommissie en klaagster veroordeeld in de proceskosten.

3.20 In de e-mail van 23 november 2021 wordt namens verweerder en de zoon aan klaagster bericht:

"[...] Helaas is de uitkomst een teleurstellende, nu de kantonrechter zich niet-ontvankelijk verklaart gelet op het feit dat u niet twee sporen mag bewandelen (kantonrechter én Huurcommissie). [...] Ook mijn beroep op de herbeoordeling van de kantonrechter ex. Artikel 7:262 BW wordt afgewezen omdat u in verzet bent gegaan. De kantonrechter geeft aan dat het wel degelijk mogelijk is om een beroep op de herbeoordeling ex 7:262 BW te doen, maar niet op het moment dat u in verzet bent

gegaan. Dat is mijns inziens wel een beetje flauwe overweging, nu de kantonrechter u namelijk ter zitting “pushte” om verzet aan te tekenen (nu de termijn de volgende dag zou verlopen). Als u op dat moment niet zou hebben aangegeven dat u in verzet zou gaan had hij dus wel tot een herbeoordeling gekomen. [...] Wat mij betreft een erg teleurstellende gang van zaken, waarbij ik een nare nasmaak krijg van het feit dat nu juist de kantonrechter u ontlokt heeft om ter zitting aan te geven dat u in verzet zou gaan zodat hij daardoor geen oordeel diende te geven. [...] Uiteraard ben ik beschikbaar voor nader overleg en bereid u verder bij te staan in deze schijnene kwestie.”

3.21 In e-mails van in elk geval 16 december 2020, 28 januari 2021, 25 februari 2021, 30 maart 2021, 27 mei 2021, 24 september 2021 en 29 september 2021 van de zoon aan onder meer klaagster sluit de zoon zijn e-mail af met zijn naam, gevolgd door het logo van het advocatenkantoor waarop in elk geval vermeld staat “advocatuur & mediation” en ten slotte de contactgegevens van het advocatenkantoor, waaronder in elk geval de website “www.[naam]advocatuur.nl”.

4 KLACHT

4.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerder het volgende.

- a) Verweerder heeft zijn zoon de zaken van klaagster laten behandelen, zonder klaagster mede te delen dat de zoon geen advocaat was. De zoon heeft desondanks toevoegingen aangevraagd en is twee rechtszaken gestart namens klaagster op naam van verweerder.
- b) Verweerder, althans zijn zoon maar waarvoor verweerder verantwoordelijk is, schiet tekort in de kwaliteit van zijn dienstverlening. De zoon beschikte niet over de benodigde kennis van het huurrecht, waardoor klaagster twee procedures heeft verloren en veroordeeld is tot vergoeding van proceskosten. Ook heeft de zoon onjuist geadviseerd over de mogelijkheid van hoger beroep, wat niet mogelijk was.

5 BEOORDELING RAAD

Ten aanzien van klachtonderdeel a)

5.1 Volgens de raad heeft als uitgangspunt te gelden dat verweerder de aan hem verleende opdracht zelf uitvoert. Daarvan kan hij afwijken door een hulppersoon in te schakelen, zoals in dit geval een jurist, maar daarvoor dient hij in overleg te treden met de cliënt. In het geval van klaagster heeft verweerder dit kennelijk niet gedaan of op zijn minst niet goed vastgelegd dat dit overleg heeft plaatsgevonden en dat klaagster daarmee heeft ingestemd. De raad rekent dit verweerder ernstig aan en verklaart klachtonderdeel a. dan ook gegrond. De raad licht dit verder als volgt toe.

5.2 De raad is van oordeel dat uit het dossier niet volgt dat verweerder, dan wel zijn zoon, op enig moment duidelijk en ondubbelzinnig aan klaagster heeft medegedeeld dat de zoon geen advocaat was. Van enige schriftelijke vastlegging van een dergelijke mededeling aan klaagster, is niet gebleken. De raad heeft weliswaar geconstateerd

dat de zoon twee brieven aan de wederpartij van klaagster heeft gestuurd en een factuur aan klaagster, beide op het briefpapier van het advocatenkantoor van verweerder waarop de naam van de zoon is vermeld en daaronder de functie van 'jurist en MfN-register mediator, maar dit is volgens de raad onvoldoende. Volgens de raad had er een ondubbelzinnige mededeling aan klaagster moeten worden gedaan op basis waarvan het voor haar helder had moeten zijn dat de zoon geen advocaat is. Het had op de weg gelegen van verweerder, dan wel zijn zoon, om dit vast te leggen in bijvoorbeeld de opdrachtbevestiging of een e-mail gericht aan klaagster. De raad betreft daarbij ook dat de zoon vele e-mails heeft verzonden uit naam van en met het logo van het advocatenkantoor van verweerder. Bij het ontbreken van bijvoorbeeld de vermelding van de functie van jurist, insinueert de zoon daarmee in de hoedanigheid van advocaat op te treden of is het op zijn minst goed navolgbaar dat derden veronderstellen dat hij advocaat is. Ten aanzien van klachtonderdeel b)

- eerste procedure uit 2021

5.3 De raad ziet geen aanleiding om te oordelen dat de kwaliteit van dienstverlening tekort is geschoten bij de inhoudelijke behandeling van de eerste procedure die namens klaagster is gevoerd in januari 2021. Dat de zaak niet goed is afgelopen is het gevolg van de onjuiste / onvoldoende informatie die klaagster heeft gegeven over haar verleden met de woningbouwvereniging. De wederpartij heeft klaagster en de zoon van verweerder daags voor de zitting geconfronteerd met producties die de verklaring van klaagster volledig tegenspreken. Dat de zaak hierdoor lijkt te zijn verloren, kan verweerder niet worden verweten. Verweerder is niet tekort geschoten in de kwaliteit van de dienstverlening, aldus de raad.

- tweede procedure uit 2021

5.4 Ook hier ziet de raad gebreken aan de kwaliteit van de dienstverlening, zij het niet op alle punten die klaagster aan de orde heeft gesteld. Zo heeft klaagster om haar moverende redenen ervoor gekozen de zaak bij de Huurcommissie niet in te trekken, ondanks het andersluidende advies van de zoon. Gelet hierop kan de zoon en verweerder niet worden verweten dat de procedure bij de kantonrechter geen kans van slagen meer had.

5.5 De raad is van oordeel dat verweerder, als de gestelde gemachtigde tevens verantwoordelijke voor de werkzaamheden van de zoon, wel tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld als het aankomt op het door laten gaan van de procedure bij de kantonrechter, terwijl hij de kans van slagen van die procedure op nihil heeft geschat. De raad voert in dit kader aan dat in een dergelijk geval van een advocaat wordt verwacht dat hij niet verder procedeert. Het doorzetten van deze procedure heeft bovendien geleid tot een hogere kostenveroordeling voor klaagster. Op dit punt kan verweerder dus een verwijt worden gemaakt.

5.6 De raad is voorts van oordeel dat de zoon is tekortgeschoten in het behartigen van de belangen van klaagster omdat de zoon niet heeft ingegrepen / onvoldoende heeft onderkend welke gevolgen het instellen van verzet had voor de kantonprocedure, waardoor de kantonrechter zich niet-ontvankelijk heeft verklaard. Omdat verweerder verantwoordelijk is voor het handelen van de zoon, komt dit uiteindelijk voor zijn risico.

5.7 De raad heeft verder geoordeeld dat er in het dossier geen aanknopingspunten

zijn te vinden dat klaagster door de zoon of door verweerder voldoende is voorgelicht over de kostenrisico's. Het had op de weg gelegen van de zoon, en daarmee op de weg van verweerder, om na te gaan of die boodschap aangaande procesrisico's bij klaagster was aangekomen. Bij gebreke daarvan, heeft verweerder de belangen van klaagster niet voldoende behartigd.

5.8 De zoon heeft bovendien ten onrechte medegedeeld dat klaagster in hoger beroep kon gaan tegen het vonnis van 27 januari 2021. Het is de raad niet bekend of uiteindelijk gepoogd is om in hoger beroep te gaan tegen dit vonnis, zodat niet kan worden vastgesteld dat klaagster hierdoor is benadeeld. Het is echter wel aan verweerder, als eindverantwoordelijke, om zorg te dragen dat klaagster correct wordt geadviseerd over haar mogelijkheden om rechtsmiddelen in te stellen.

6 BEROEPSGRONDEN EN VERWEER

Beroepsgronden klaagster

6.1 Klaagster is het niet eens met de opgelegde maatregel en verzoekt het hof om het opleggen van een schadevergoedingsmaatregel, te weten de (proces)kosten van de rechtsbijstand en de in deze zaak door haar geleden schade.

Beroepsgronden verweerder

6.2 Verweerder is het niet eens met de gegrondverklaring van de klacht door de raad en brengt in dat kader de volgende beroepsgronden naar voren.

6.3 Verweerder stelt zich op het standpunt dat duidelijk naar klaagster is gecommuniceerd dat de zoon van verweerder geen advocaat is. Door verweerder of de zoon is ook niet de suggestie gewekt dat dit anders zou zijn. Daarnaast voert verweerder aan dat klaagster op de hoogte was van het feit dat zij het risico liep om in de onderliggende procedure in de proceskosten te worden veroordeeld. Klaagster heeft dit risico voor lief genomen, omdat zij ervan uitging dat zij de procedure niet zou verliezen. Het is klaagster zelf geweest die de zaak bij de kantonrechter wilde voortzetten. Verweerder wijst in dit verband naar de e-mail van 29 september 2021 van klaagster, waarin zij aangeeft "de zaak gaat gewoon door". Verweerder en zijn zoon hebben naar aanleiding van deze e-mail besloten om in het kader van 'damage controle' het nodige voor klaagster te doen. Ten aanzien van de kortgedingprocedure merkt verweerder op dat er weliswaar door zijn zoon is medegedeeld dat het instellen van hoger beroep mogelijk was, maar dat aan klaagster is geadviseerd om dat niet te doen. Er is ook geen hoger beroep ingesteld. Anders dan de raad is verweerder van oordeel dat tegen een vonnis in kort geding in principe wel hoger beroep kan worden ingesteld.

Verweer klaagster

6.4 Klaagster voert aanvullende gronden aan ter onderbouwing van haar schade. Ten aanzien van de zoon volhardt klaagster is haar standpunt dat zij bijstand van een advocaat zou krijgen en niet van een paralegal.

Verweer verweerder

6.5 Verweerder heeft op het hoger beroep van klaagster niet gereageerd.

7 BEOORDELING HOF

Het hoger beroep van klaagster

7.1 Op grond van artikel 56 lid 1 aanhef en onder sub a Advocatenwet kan een klager beroep instellen tegen een beslissing van een raad waarbij de klacht geheel of gedeeltelijk ongegrond is verklaard. In dit geval is de klacht van klaagster tegen verweerder (geheel) gegrond verklaard. Voor klaagster staat daarom tegen de beslissing van de raad geen beroep open, ook niet tegen de hoogte van de opgelegde maatregel. Het hoger beroep van klaagster zal daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

7.2 Deze niet-ontvankelijkverklaring brengt mee dat het hof niet toekomt aan de beoordeling van klaagsters beroepsgronden, waaronder ook haar verzoek tot het opleggen van een schadevergoedingsmaatregel in verband met de kosten van de rechtsbijstand en de door haar geleden schade. Ter voorlichting van klaagster merkt het hof hierover nog op dat het niet aan de tuchtrechter is om een oordeel te geven over de civielrechtelijke aansprakelijkheid van verweerder voor de door klaagster geleden schade. Dat oordeel is voorbehouden aan de civiele rechter.

Het hoger beroep van verweerder

7.3 Het hof ziet op basis van het onderzoek in hoger beroep geen aanleiding om tot een andere beoordeling te komen dan die van de raad nu verweerder geen nieuwe argumenten heeft aangedragen die hiertoe zouden nopen, dan wel bij het hof tot nieuwe inzichten hebben geleid. Het hof onderschrijft de door de raad aangelegde

maatstaf en de door hem gegeven motivering.

7.4 De beroepsgronden van verweerder falen. Het hof zal de beslissing van de raad bekrachtigen.

8 PROCESKOSTEN

8.1 Omdat het hoger beroep van verweerder faalt en het hof de beslissing van de raad waarin een maatregel is opgelegd bekrachtigt, zal het hof verweerder op grond van artikel 48ac, eerste lid, Advocatenwet veroordelen in de kosten voor de procedure bij het hof conform de Richtlijn kostenveroordeling Hof van Discipline 2021:

a) € 50,- kosten van klagster (forfaitair);

b) € 1.000,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten;

c) € 1.000,- kosten van de Staat.

8.2 Verweerder moet op grond van artikel 48ac lid 4 Advocatenwet het bedrag van € 50,- aan kosten van klagster binnen vier weken na deze beslissing betalen aan klagster. Klagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door.

8.3 Verweerder moet op grond van artikel 48ac lid 4 Advocatenwet het bedrag van € 2.000,- binnen vier weken na deze uitspraak overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling hof van discipline" en het zaaknummer.

9 BESLISSING

Het Hof van Discipline:

Het hoger beroep van klagster

9.1 Verklaart het hoger beroep van klagster niet ontvankelijk;

Het hoger beroep van verweerder

9.2 bekrachtigt de beslissing van 7 augustus 2023 van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag, gewezen onder nummer 23-147/DH/RO;

9.3 veroordeelt verweerder tot betaling van de kosten in de procedure bij het hof van € 50,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn zoals hiervóór bepaald;

9.4 veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten in de procedure bij het hof van € 2.000,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn zoals hiervóór bepaald.

Deze beslissing is gewezen door mr. J.D. Streefkerk, voorzitter, mrs. R. Verkijk en E.L. Pasma, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Bor, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 26 april 2024.

griffier voorzitter

De beslissing is verzonden op 26 april 2024.